

Abeceda empatie

Dalším písmenkem v abecedě a dalším psem předaným za finanční účasti našeho nejvýznamnějšího firemního sponzora, společnosti AXA ASSISTANCE CZ, s.r.o., je fenka Greis. Již od roku 2006 nám společnost i její jednotliví zaměstnanci pomáhají nejen finančně, ale i dobrovolnickou prací a propagací myšlenky asistenčních psů. Jména psů, kteří změnili život již sedmi lidem a členům jejich rodin, tvoří abecedu. Po symbolicky nazvané Axe to byli Betty, Cassie, Don Fram, Erik a Farid.

Greis a Sabinka

Sabinka trpí autismem a vrozenou vadou řeči. Greis byla předaná týden před uzávěrkou Zpravodaje. Maminka Sabinky si pomoc psa představovala takto: Aby psychicky pomáhal Sabce zdolávat každodenní úkoly. Sabka má občas záchvaty lítosti nebo vzteku a v tomhle stavu by jí pes pomohl tím, že by se měla ke komu přitulit a tím by se zklidnila. V noci mívala noční můry a teď musí kvůli tomu brát dvoje léky. Tím, že by měla u sebe svého psa, tak by se zklidnila a myslím, že časem by mohla vysadit léky.

Taky mě pořád hlídá, když jdu na toaletu nebo se koupat nebo na zahradu pověsit prádlo, musí mě kontrolovat a to máme být třicet metrů čtverečních. Bydlíme na vesnici, takže to tu celkem zvládá, sama dojde za kamarádkou nebo na kroužek, naučila se chodit sama do školy protože je to kousek. Ale nezvládá město, i když ví,

kde jsou obchody nebo doktoři, ví, kam bude chodit do školy, tak ve městě má vždy záchvat paniky.

Předpokládám, že díky psovi by se naučila nebýt tolik závislá na mě. Máme zkušenost s králíkem, který jí pomohl v tom, že se naučila číst tím, že mu předčítala. Má to těžší o to, že má vadu řeči. Asistenční pes by jí mohl zase posunout o kus dál, třeba v tom, že se psem by sama zvládala v budoucnu dojet do školy a zpátky. Máme taky problém ze změnami a to jak prostředím tak věcí nebo sledu událostí. Jako autistovi by mohl pes pomoci nemít strach a zvládat svoje okolí a změny.

*

Po předání Greis volal pan cvičitel, který byl hodně překvapen, jak dobře Sabinka psa zvládá. Kvůli vadě řeči je Greis cvičena zejména na povely gesty a není úplně jednoduché je používat.

Psala i maminka Sabinky, zatím potvrdila zlepšení usínání a vstávání a rovněž hry na zahradě, kdy si ona může dohnat práci v domácnosti a pak se večer v klidu věnovat Sabince. Také děkovala všem, kdo se na financování i výcviku Greis podíleli a umožnili tak začlenění užitečného člena domácnosti do rodiny.

Abe a Roman

Pan Roman dostal fenku Abe po přestěhování do bezbariérového bytu. To mu umožnilo získat o něco větší mobilitu a nezávislost. Tady je pár vět z jeho děkovného dopisu:

Abe mi podá cokoliv, co mi upadne – a věci mi, bohužel, padají hodně často. Občas mě překvapí, že podá i věc, kterou jsem neslyšel upadnout, třeba prázdný sáček od potravin. Mobil podává jemně, nikdy nic nezničila. Nosí mi věci na oblečení, hodně pomáhá se svlékáním a to si celkem užívá.

Hlídá si mně a já mám pocit, že je připravena okamžitě pomoci.

Poprvé mně hodně překvapila, když jsem dostal křeče do rukou. Položila mi na ně tlapky a držela je, skoro jsem to ani nevnímal. Abe mi na rukou usnula a zamezila tím tomu, abych si ublížil, což se při nekontrolovatelných křečích občas stane.

Venčení Abe pro mě není povinnost, ale zábava. Pořád se drží u mě, a i když si hraje, nespouští ze mě oči. Naučila se krásně pohybovat v obchodech, lékárnách i nemocnici. Její přítomnost mi jakoby otevírala dveře, všude vzbuzuje úžas a každý jí doslova miluje. Je to paradox, dříve jsem měl problém najít někoho, kdo by mi pomohl s vozíkem přes silnici a teď se mi lidé sami nabízejí. Tu ulehčenou komunikaci s okolím, s cizími lidmi, považuju za druhou největší výhodu asistenčního psa. První je to podávání věcí, protože to mi opravdu strašně moc pomáhá.

Tím, že jedu ven s Abe, nejsem tak závislý na lidech, kteří někdy třeba něco slíbí a pak nemají čas nebo odřeknou na poslední chvíli, prostě Abe je tam pro mě pořád. Když jsem s ní, i cizí lidé mi pomůžou. Mohu si vyřídit sám různé menší nákupy a pochůzky. Cítím se mnohem bezpečněji a ona mi je velkou oporou. Když mi není dobře, venčí ji kamarád, nicméně Abe vždy kontoluje, zda jsem v pořádku a vypadá, že se jí ven beze mě ani nechce.

Rád bych za ni moc poděkoval všem v sdružení Pes pomůže, i všem sponzorům a dárcům a také paní cvičitelce, která mi kdykoliv ochotně poradila, když jsem měl nějaké dotazy.

P.P.

